

योऽहमेकस्य पुत्रस्य न पश्यामि शिशोर्मुखं । द्विचते हि बलात् प्रज्ञा प्राज्ञस्यापि सतो मम । ११७
 अस्माद्धि मे भयं कंसान्निर्घृणादौ शिशोर्बन्धे । यथा च रोहिणेयं न नन्दगोप ममात्मजं । ११८
 गोपायसि शिशुं तात तत्त्वान्वेषी तथा कुरु । विन्ना हि बहवो लोके बालानुत्थासयन्ति ह । ११९
 स च पुत्रो मम ज्यायान् कनीयांश्चाप्ययं तव । उभावपि समं नाम्ना निरीक्ष्य यथासुखं । १२०
 वर्द्धमानावभावेतौ समानवयसौ यथा । शोभेतां गोव्रजे तस्मिन्नन्दगोप तथा कुरु । १२१
 बाल्ये केलिकिलः सर्वो बाल्ये मुह्यति मानुषः । बाल्ये चण्डतमः सर्वस्तत्र यत्नपरो भव । १२२
 न च वृन्दावने कार्यो गवां घोषः कदाचन । तत्र वासे तु भेतव्यं केशिनः पापदर्शिनः । १२३
 सरोरुपेभ्यः कीटेभ्यः शकुनीभ्यस्तथैव च । गोष्ठेषु गोभ्यो वस्त्रेभ्यो रक्ष्यो ते दाविमौ शिशू । १२४
 नन्दगोप गता रात्रिः शोचयानो व्रजान्वितः । दमे तां त्वरयन्तीव पक्षिणः सद्यद्विणाः । १२५
 रहस्यं वसुदेवेन सोऽनुज्ञातो महात्मना । यानं यशोदया सार्द्धमारुरोह मुदा युतः । १२६
 कुमारस्कन्धवाह्यायां शिविकायां समाहितः । संवेशयामास शिशुं शिविकायां महामतिः । १२७
 जगाम च विविक्तेन शीतलानिलसर्पिणा । बह्वदकेन मार्गेन यमुनातीरगामिना । १२८
 स ददर्श शुभे देशे गोवर्द्धनवनोपगे । यमुनातीरसम्बद्धं शीतमारुतसेवितं । १२९
 विगतश्चापदं रम्यं लतागुल्मसमाकुलं । गोभिस्तृणविलग्नाभिः स्यन्दन्तीभिरलङ्कृतं । १३०
 समप्रचारञ्च गवां समतीर्यजलाशयं । वृषाणां स्कन्धघातैश्च विषाणोद्दृष्टपादपं । १३१
 भाषामिषादानुसृतं श्येनैश्चामिषगृध्रभिः । शृगालमृगसिंहैश्च वशाभेदाग्निभिरुतं । १३२
 शार्दूलशब्दाभिरुतं नानापक्षिसमाकुलं । स्वादुवृक्षफलं रम्यं पर्याप्ततणुसंलभं । १३३
 गोव्रजं गोरुतश्च गोपनारीभिरावृतं । हस्वारवैश्च वत्सानां सर्वतः कृतनिखनं । १३४
 शकटावर्त्तविपुलं कण्टकीवाटसङ्कुलं । पर्यन्तेष्वावृतं वन्यैर्वृहद्भिः पतितैर्द्रुमैः । १३५
 कत्सानां रोपितैः कोलैर्हामभिश्च विभूषितं । करीषाकीर्णवसुधं कटञ्चनकुटीमढं । १३६
 चैम्यं प्रचारवज्जलं हृष्टपुष्टजनावृतं । दामनीप्रायवज्जलं गर्गरीङ्गारनिखनं । १३७
 तक्रनिस्राववज्जलं दधिमण्डार्द्रमृत्तिकं । मन्थानवलयोद्गारैर्गोपीनां जनितखनं । १३८
 काकपक्षधरैर्बालैर्गोपालैः क्रीडनाकुलं । सार्गलदारगोवाटं मध्ये गोस्थानसङ्कुलं । १३९
 सर्पिषा पच्यमानेन सुरभीकृतमारुतं । नीलपीताम्बराभिश्च तरुणीभिरलङ्कृतं । १४०
 वन्यपुष्पावतंसभिर्गोपकन्याभिरावृतं । शिरसा धृतकुम्भाभिर्वृद्धैरगस्तनाम्बरैः । १४१
 यमुनातीरमार्गेण जलहारीभिरावृतं । स तत्र प्रविशन् हृष्टो गोव्रजं गोपनादितं । १४२
 प्रत्युद्गतो गोपवृद्धैः स्त्रीभिर्वृद्धाभिरिव च । निवेशं रोचयामास परिवर्त्तै सुखाश्रये । १४३
 सा यत्र रोहिणी देवी वसुदेवसुखावहा । तत्र तं बालसूर्याभं कृष्णं गूढं न्यवेशयत् । १४४
 इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि गोव्रजगमने एकप्रष्टोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ १४५
 ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ तत्र तस्यासतः कालः सुमहानत्यवर्त्तत । गोव्रजे नन्दगोपस्य बलवत् प्रकुर्वन्तः । १४६